

[Sundhedsministeren]

Jeg mener altså, at linjen er forkert. Vi kan bedst muligt sikre den rigtige medicinanvendelse ved at beholde den på apotekerne.

Det fører mig over til de bemærkninger, fru Inger Stilling Pedersen gjorde. Det er rigtigt, at selv om vi har meget medicin, der ordineres på recept, og selv om vi har apoteker, hvor medicinen skal købes, har vi alligevel en forkert medicinanvendelse i alt for mange tilfælde, og derfor vil jeg meget gerne være med til at diskutere, hvordan vi kan sikre en bedre medicinanvendelse. Det har vi også gjort lidt ud af i lovforslagets bemærkninger ved at sige, at apotekerne her har en vigtig rolle både på apoteket og ved den videre anvendelse af medicinen, idet de skal give patienterne en korrekt, fyldestgørende og forståelig information.

Hvad angår reklamerne, er jeg fuldstændig enig. Jeg så i virkeligheden meget gerne, at vi fik skærpet vores reklameregler for medicin. Jeg synes, man ofte bevæger sig på grænsen til det anstændige, når man anpriser sin medicin i reklamer, så det er bestemt noget, jeg meget gerne vil være med til at diskutere.

Endelig skylder jeg fru Karen Højte Jensen en bemærkning angående spørgsmålet om avance og Apotekerforeningens formue – og jeg er klar over, at jeg skal bevæge mig med stor forsigtighed på dette område. Apotekerforeningen og jeg har aftalt, at vi tager drøftelser af Apotekerforeningens formueforhold med udgangspunkt og med baggrund i den udtalelse, der kom fra ombudsmanden tidligere på året. De forhandlinger er endnu ikke indledt, men vil blive det i meget nær fremtid.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Jeg synes nok, at grænsen nu er nået for, hvordan man forholder sig til personalet ud over det mere eller mindre offentlige, som apoteksvæsenet er. Jeg synes, ministeren udtrykker mistillid til det personale, som er ansat i apotekervirksomhederne i dag, som ved en liberalisering kunne være overført til private virksomheder, når det siges, at disse personalegrupper pludselig skulle have til hensigt at sælge mest muligt medicin, så snart de arbejder i en rent privat virksomhed og ikke i en halvvejs offentlig, som apoteksvæsenet er. Den mistillid synes jeg ikke skal stå uimodsagt. Jeg synes, det var at gå lige en tak for langt af ministeren.

Det ville være det samme som at sige, at privat-hospitaler, jeg vil ikke sige stiller en decideret forkert diagnose, men i hvert fald gør noget for at opnå, at de patienter, der kommer ind på privatsygehusene, får lidt ekstra behandlinger. Jeg vil gerne sige til ministeren, at jeg synes, grænsen for, hvad der er acceptabelt, går her. Jeg synes ikke, det skal stå ud i den blå luft, at så snart det er i det private regi – f.eks. at det er FDB, Matas og andre supermarkeder, der får et sådant udbud af medicin – vil de bare have den holdning, at der skal sælges mest muligt, og ikke tage hensyn til de pågældende personer, det menneskelige aspekt, patienterne. Det er jeg overbevist om at de naturligvis vil. Uanset om det er offentlig eller privat regi har jeg tillid til, at personalet de pågældende steder ikke har til hensigt at fylde medicin i mennesker, som ikke har behov for det. Jeg synes, ministeren må bortvejre enhver tvivl om, at det forholder sig sådan. Det andet bryder jeg mig ikke om.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Man kan vel mildt sagt sige, at da sundhedsministeren var socialdemokratisk ordfører i opposition, kunne han nærmest gå på vandet. Nu ser verden lidt anderledes ud, situationen har ændret sig, og ministeren har fået politisk ansvar. Det er interessant, at den ballade – for at sige det venligt – som sundhedsministeren i sin oppositionstid rejste i forhold til bruttoavanceforhandlingerne og apotekernes formue, viser sig at have været en storm i et glas vand. Jeg forstår, at ministeren nu er parat til at gøre stort set det, som ministeren i sin tidligere tid anklagede den tidligere sundhedsminister for.

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Jeg tror, der er en meget stor erindringsforskydning hos fru Karen Højte Jensen angående formuespørgsmålet. På baggrund af nogle udtalelser, min forgænger i embedet kom med, rejste Danmarks Apotekerforening i sin tid en sag over for ombudsmanden. På det tidspunkt, da den sag lå til vurdering hos ombudsmanden, var vi selvfølgelig påpasselige herovre fra Folketingets partier med, at vi ikke her kunne foretage os noget i forbindelse med fastlæggelse af bruttoavanceaftaler og lign., der ville gøre det besværligt eller umuligt for ombudsman-